

Karol Zierhoffer

Irena Sarnowska-Giefing

Droga Pani Ireno! Zwracam się w sposób tak bezpośredni mimo uroczystości jubileuszowej. Upoważniają mnie do tego długoletnie kontakty z Panią, naukowe i osobiste. Moje wystąpienie nie ma charakteru podsumowującego Pani dorobek naukowy, ale nie mogę jednak go całkiem pominąć. Moje kontakty z Panią zaczęły się od seminarium magisterskiego. Była to dobra grupa seminaryjna, a Pani na jej tle się wybijała. Uderzyła mnie umiejętność formułowania przez Panią wypowiedzi. Zauważyłem skłonność Pani do zagadnień związanych z literaturą, toteż dałem Pani do zreferowania pracę Aleksandra Wilkonio o onomastyce dzieł Stefana Żeromskiego. Widać było, że to Panią zafrapowało! Stąd praca magisterska Pani poświęcona onomastyce literackiej, a mianowicie onomastyce utworów Adolfa Dygasińskiego. W formie skróconej ukazała się ona w „Onomastikach” XXII, 1977.

Byłem przekonany, że po magisterium powinna Pani pozostać na Uniwersytecie i poprosiłem Profesor Monikę Gruchmanową o zaangażowanie Pani w Zakładzie Języka Polskiego na etacie asystenta, ale nie było to możliwe od razu, jakbym tego pragnął.

Szybko podjęła Pani pracę nad rozprawą doktorską również z zakresu onomastyki stylistycznej dotyczącą nazewnictwa w nowelach i powieściach polskich okresu realizmu i naturalizmu. Byłem dumny z jej wysokiej oceny przez znakomitego onomastę Henryka Borka, który był jej recenzentem.

Kontakty naukowe sprzyjały zadzierzgnięciu obustronnych więzów przyjaźni. Bardzo przeżywaliśmy z żoną tragiczną śmierć Pani brata.

Lektorat i paroletni pobyt w Heidelbergu przerwały na kilka lat kontynuację pracy ściśle naukowej, ale zaowocowały nawiązaniem współpracy z niemieckim środowiskiem onomastycznym, a w późniejszym czasie zwłaszcza z Kilonią.

Po kilkuletniej przerwie wróciła Pani do onomastyki stylistycznej w rozprawie habilitacyjnej poświęconej nazewnictwu satyry polskiej do 1820 roku. Pamiętam, jak zmagala się Pani z tym trudnym tematem. Zasadnicza wartość tej pracy polega na zastosowaniu nowatorskiej na ówczesnym gruncie polskim metody łączącej wybrane elementy dotychczasowej metodologii onomastyki stylistycznej z metodami i aparaturą lingwistyki tekstu. Przez recenzenta wydawniczego Profesora Czesława Kosyła praca została oceniona jako świetna, bo stanowiąca postęp metodologiczny w zakresie onomastyki stylistycznej.

Talent organizacyjny wykazała Pani, organizując Pracownię poświęconą zagadnieniom antroponimii Poznania. Jako efekt tych prac ukazał się już pierwszy tom *Słownika nazwisk mieszkańców Poznania XVI–XVIII wieku* pod Pani naukową redakcją, ale główne autorstwo tego tomu należało do Pani. Dalsze tomy ukaza się niebawem. Życzę, aby działalność tej Pracowni przyniosła jak najbogatsze efekty naukowe.

Zorganizowana przez Panią konferencja poświęcona nazewnictwu miejskiemu, której efektem jest książka *Miasto w perspektywie onomastyki i historii* wydana pod Pani redakcją i p. Magdaleny Graf (Pani uczennicy), potwierdziła Pani talent organizacyjny, co uznali wszyscy uczestnicy konferencji. Obecnie zespół onomastów poznańskich pod Pani kierownictwem organizuje XIX Międzynarodową i Ogólnopolską Konferencję Onomastyczną, która ma się odbyć w tym roku¹. Wymieniona powyżej konferencja dotycząca nazewnictwa miejskiego oraz kierowanie Pracownią Onomastyczną potwierdzają umiejętność współpracy, co jest bardzo ważną cechą Pani osobowości. Efektem Pani pracy dydaktycznej jest wypromowanie kilku doktorów — Pani uczniów.

Te suche informacje nie oddają atmosfery kontaktów osobistych, które nas łączą. Doświadczałem zawsze wielkiej życzliwości z Pani strony, m.in. zredagowanie i wydanie tomu zawierającego artykuły moje i żony. Nigdy nie brakło z Pani strony ciepłych słów w stosunku do mnie, co chciałbym odwzajemnić.

Mam powód do radości i satysfakcji z powodu naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych osiągnięć Pani. **Jest szczęściem i satysfakcją dla nauczyciela, gdy uczniowie kontynuują i doskonalą jego dorobek.**

Droga Jubilatko! Ciągle młoda, pozostań młoda przez następne jubileusze.

¹ XIX Międzynarodowa i Ogólnopolska Konferencja Onomastyczna *Funkcje nazw własnych w kulturze i komunikacji* odbyła się w Gnieźnie, w dniach 20–22 września 2014 r.